

IMMORTAL ANTÍGONA

Enric Ciurans

Antígona, de Sòfocles. Adaptació: Jeroni Rubió i Rodón. Companyia La perla29. Intèrprets: Clara Segura, Pep Cruz, Pau Miró, Babou Cham, Màrcia Cisteró, Enric Serra i Xavier Serrano. Música original: Josh Farrar. Direcció: Oriol Broggi. Biblioteca de Catalunya, 11 de març de 2006.

Oriol Broggi i la companyia La perla29 tornen a la Biblioteca de Catalunya per oferir-nos un altre dels grans clàssics del teatre universal. Si l'any passat a les dependències de la sala de lectura del primer pis escenificà una magnífica versió d'*El misantròp*, de Molière, enguany, en una sala de la part baixa de l'edifici ens presenta una versió d'*Antígona*, de Sòfocles, obra del repertori grec que ha estat considerada des de la Il·lustració alemanya la millor obra escrita mai per al teatre; en paraules de G. W. F. Hegel: «Una de les més sublimes i en tots els aspectes una de les obres d'art més perfectes que l'enginy humà hagi mai creat». Un text que ens els darrers anys s'ha representat en diverses ocasions als escenaris barcelonins; volem recordar la versió de Jordi Coca representada pel Teatre Lliure, amb direcció de Ramon Simó, i la que presentà juntament amb *Els set contra Tebes*, d'Èsquil, l'ALET, amb direcció de Hadi Kurich, ambdues el 2003.

La màgia de l'arquitectura gòtica i les belles paraules del tràgic nat a Colonos ens oferiren, en aquesta ocasió, una vetllada inoblidable. Broggi ha renunciat a la versió feta ja clàssica de Carles Riba per presentar una nova adaptació, menys literària però més adequada per a la dicció dels actors. El director inclou en l'obra algunes frases en anglès que poden interpretar-se de diverses formes; des d'una cita shakespeariana, en el sentit d'equiparar el creador de Stratford-on-Avon amb els clàssics grecs, o també, una necessitat de multiculturalitat ja present en el vestuari japonès dels intèrprets, fins a la inclusió, encertadíssima, d'un actor de raça negra, com en algunes posades en escena de Shakespeare per companyies angleses, ja siguin els mítics Check by Jowl, de Declan Donnellan, o les pel·lícules de Kenneth Branagh.

La concepció circular de la posada en escena i l'arena que vesteix el terra de la nau gòtica són dos dels grans encerts del muntatge que està representat, al nostre entendre, desigualment. D'una banda, una magnífica Clara Segura, que defensa amb propietat l'heroïna protagonista, i de l'altra Pep Cruz, en el paper de Creont, el governant tirànic, malgrat la seva experiència i sobrada qualitat com a intèrpret, pensem que no s'ajusta a la presència del gran personatge creat per Sòfocles, i és el gran error d'aquest muntatge. La resta d'intèrprets doblen els papers amb encert i correcció, i hi destaca per la presència, la serenitat i l'eficàcia Pau Miró, que fa el paper del corifeu, personatge que junt amb el cor pronuncia les paraules més belles de la tragèdia.

En definitiva, un espectacle de gran qualitat i interès representat en un racó bellíssim de la ciutat, que esperem que es consolidi com a oferta anual de grans clàssics del teatre universal interpretats amb solvència i fent gaudir el públic del bon teatre.